

Direktør-lønningerne 4,400 Kr. eller 4,800 Kr. Naar der navnlig fra det ærede Medlem for 8de Kredts (Liesen) blev antet over, at denne Lønning var høj, maa jeg tværtimod sige, at den er sat saa lavt, at man under Hensyn til Stillingens Bestaffenhed ikke kan gaa lavere.

Ærede Medlemmer have dernæst været inde paa Ordningen med Hensyn til Københavns Magistrat, og derom skal jeg da udtale mig noget nærmere. Der er i Uendningsforslaget under Nr. 3 tilfattet at give Regeringen Bemyndigelse til at træffe den fornødne Ordning med Magistraten i Anledning af Justervæsenets Overgang fra Magistraten til Staten. Jeg skal da straks og navnlig over for de Udtalelser, der fremkom fra det ærede Medlem for 7de Kredts (Madsen-Mygdal) sige, at der kan ikke være Tale om, at Magistraten skulde have noget som helst Vederlag for at opgive den Ret til Justering, som den hidtil har haft. Denne Ret, som Magistraten saaledes har haft, hviler paa en Forordning, og saa snart den lovgivende Magt omordner de dertil hørende Lovbestemmelser og lægger Justervæsenet over til Staten, sker denne Overgang, uden at der sker noget Indgreb i Magistratens Ret, og uden at der — jeg gentager det — kan være Spørgsmaal om at give Magistraten nogen som helst Erstatning i Anledning af denne Overgang. Den Ordning, som her er Spørgsmaal om, angaar derimod ganske andre Forhold. Det er klart, at Magistraten sidder inde med et stort Materiale, som hidtil har været benyttet til Justervæsenet, og af dette Materiale vil en hel Del, f. Eks. Maaleredskaber og andre Ting, være brugeligt i Fremtiden, og der maa det da lægges i Regeringens Haand at bestemme, hvor meget der i saa Henseende skal overgaa fra Magistraten til Staten, og til lige at bestemme Værdien heraf, saaledes at Magistraten faar Vederlag for de Værdier, som den afgiver. Der er endvidere et andet Punkt, som der kan være Spørgsmaal om at bringe ind under Ordningen her, og det er Spørgsmaalet om Personalet. Der er jo nu ved Justervæsenet ansat nogle Personer, og det er jo muligt — jeg ved det ikke, men det er muligt — at der blandt dem er gamle Folk, som ikke kunne gaa over til den ny Institution, og som det derfor vilde være rimeligt og billigt at give nogen Understøttelse, for at de ikke skulde miste alt Underhold. Naturligvis vil man drage alle de brugelige Kræfter over fra den nuværende Institution til den ny, men med Hensyn til dette Punkt er det lige saa sikkert, at jeg i den Bestemmelse, som her er givet, ikke vil

se nogen Bemyndigelse for Regeringen til at tilfuge Københavns Magistrat nogen Understøttelse til den Slags gamle Folk, som afskediges, idet Bevilling i saa Henseende selvfølgelig maa søges paa Finansloven. Jeg tror saaledes ikke, at der i denne Bestemmelse kan være nogen som helst Fare, og jeg antager, at det ærede Medlem for 7de Kredts efter de Udtalelser, som nu ere fremkomne fra min Side, og saa rolig vil kunne gaa med til Bestemmelsen.

Der er et andet Punkt, der har voldet nogen Bæmskelighed, og det er, at Udvalget foreslaar at forforte den Frist, inden hvilken Indførelsen af det ny Maal- og Vægt-system skal blive obligatorisk. Efter Regeringens Forslag er Forholdet jo det, at der er to Frister: Senest inden tre Aar skal Regeringen bringe Systemet til Anvendelse paa de offentlige Afgifter, og naar dette er sket, skal Systemet inden tre Aar derefter være obligatorisk for alle. Nu har Udvalget foreslaaet — og det kan jeg tiltræde — at den sidste Frist forfortes til to Aar. Det er min Overbevisning, at man fra Regeringens Side ikke vil naa at faa det ny System anvendt paa de offentlige Afgifter i mindre end netop denne Frist af tre Aar, som her er ansat. Man behøver ikke at nære nogen Frygt for, at det skal være Regeringen muligt at gennemføre Systemet i saa Henseende i Løbet af et eller to Aar. Der er adskilligt, der maa foretages der, som kræver Tid, og navnlig, saaledes som det ogsaa blev fremhævet af den ærede Ordfører, maa der særlige Love til, som ordne de nuværende Afgifter efter det ny System. Derfor kan man rolig gaa ud fra, at den tre Aars Frist, der i § 7 er givet Regeringen, ogsaa vil blive benyttet. Vil man gaa ud herfra, vil det jo være henved 5 Aar, inden Systemet bliver obligatorisk, og Publikum vil endnu faa to fulde Aar, efter at Regeringen har indført Systemet for de offentlige Afgifters Bedkommende. Jeg tror, at denne Frist er tilstrækkelig og skal anbefale, at man vedtager Uendningsforslaget. Jeg skal henvise til, at man i Tyskland, da man indførte Systemet der ved en Lov af 17de August 1868, satte som den endelige Frist for Systemets fuldstændige Gennemførelse den 1ste Januar 1872. Man gav altsaa den Gang en Frist af ikke fuldt 4 Aar til at gennemføre Systemet fuldstændig i alle saavel offentlige som private Forhold. Det er jo gaaet i Tyskland, og det er vist endogsaa gaaet meget godt, saa jeg tror ikke, vi behøve at frygte for, at det skulde volde nogen Bæmskelighed, naar Fristen hos os bliver henved 5 Aar. Jeg tror heller ikke, at det vil være heldigt,